C/2024/6738

26.11.2024

P9_TA(2024)0094

Euroopa Keskpanga 2023. aasta aruanne

Euroopa Parlamendi 27. veebruari 2024. aasta resolutsioon Euroopa Keskpanga 2023. aasta aruande kohta (2023/2064(INI))

(C/2024/6738)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Euroopa Keskpanga (EKP) 2022. aasta aruannet,

— võttes arvesse EKP 25. mai 2023. aasta tagasisidet tähelepanekute kohta, mille Euroopa Parlament esitas oma resolutsioonis EKP 2021. aasta aruande kohta,

— võttes arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) ja EKP põhikirja, eriti selle artikleid 15 ja 21,

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklit 123, artikli 127 lõikeid 1 ja 2, artiklit 130 ja artikli 284 lõiget 3,

— võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikleid 3 ja 119,

— võttes arvesse eurosüsteemi ekspertide 15. juuni 2023. aasta makromajanduslikku prognoosi euroala kohta ja EKP nõukogu otsuseid,

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjoni ning EKP presidendi Christine Lagarde'i 20. märtsi 2023. aasta ja 5. juuni 2023. aasta rahandusalaseid dialooge,

— võttes arvesse komisjoni 28. juuni 2023. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus digieuro kehtestamise kohta (COM(2023)0369),

— võttes arvesse oma 1. juuni 2023. aasta otsust Euroopa Parlamendi ja Euroopa Keskpanga kirjavahetuse vormis kokkulepete kohta koostöötavade struktureerimise kohta keskpanganduse valdkonnas ([1]),

— võttes arvesse oma 19. mai 2022. aasta resolutsiooni Venemaa Ukraina-vastase sõja sotsiaalsete ja majanduslike tagajärgede kohta ELi jaoks ning ELi reageerimissuutlikkuse suurendamise kohta ([2]),

— võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkulepet,

— võttes arvesse Euroopa sotsiaalõiguste sammast,

— võttes arvesse kodukorra artikli 142 lõiget 1,

— võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A9-0412/2023),

A. arvestades, et eurosüsteemi ekspertide 2023. aasta juuni makromajandusliku prognoosi kohaselt peaks euroala majanduskasv aeglustuma 3,5 %-lt 2022. aastal 0,9 %-le 2023. aastal, enne kui taastub 2024. aastal 1,5 %-le; arvestades, et Eurostati kiirhinnangu kohaselt kasvas euroala majandus 2023. aastal vaid 0,6 %; arvestades, et see on halvim tulemus pärast 2020. aasta majanduslangust;

B. arvestades, et eurosüsteemi ekspertide 2023. aasta septembri makromajandusliku prognoosi kohaselt peaks koguinflatsioon olema 2023. aastal keskmiselt 5,6 %, 2024. aastal 3,2 % ja 2025. aastal 2,1 %, hoolimata energiahindade langusest ja tarne kitsaskohtade leevendamisest; arvestades, et alusinflatsioon on olnud püsivam, tõustes 2023. aasta juunis 5,5 %-ni ja aeglustudes 2023. aasta septembris 4,2 %-ni; arvestades, et alusinflatsioon ületab prognooside kohaselt lähiajal koguinflatsiooni ja jääb sellest kõrgemaks kuni 2024. aasta alguseni, peamiselt kiire palgakasvu tõttu;

([1]) Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2023)0214.
([2]) ELT C 479, 16.12.2022, lk 75.

C. arvestades, et viiteintressimäärade kümnel järjestikusel tõstmisel on eriti kahjulik mõju kodumajapidamiste ning mikroettevõtjate ja VKEde maksevõimele riikides, kus kasutatakse peamiselt muutuva intressimääraga mudeleid;

D. arvestades, et komisjoni 2023. aasta majandusprognoosi kohaselt väheneb valitsemissektori eelarvepuudujääk 2023. aastal 3,1 %-ni SKPst ja 2024. aastal 2,4 %-ni SKPst; arvestades, et valitsemissektori võla suhe SKPsse vähenes euroalal 2022. aasta ja 2023. aasta võrdluses 95,0 %-lt 91,2 %-le ja EL 27 liikmesriigis 87,4 %-lt 83,7 %-le; arvestades, et see ületab endiselt aluslepingus sätestatud kontrollväärtusi; arvestades, et valitsemissektori võlg ja puudujääk on liikmesriigiti väga erinevad;

E. arvestades, et EKP on poliitiliselt sõltumatu, mis tähendab, et ELi institutsioonid ja asutused ega liikmesriikide valitsused ei tohiks püüda teda mõjutada; see sõltumatus nõuab, et EKP hoiduks poliitiliste otsuste tegemisest;

F. arvestades, et Euroopa Komisjon märkis, et „rohe- ja digipöördest ning selle poliitilistest eesmärkidest tulenev täiendavate avaliku ja erasektori investeeringute vajadus on 2030. aastani hinnanguliselt peaaegu 650 miljardit eurot aastas“ ([3]);

G. arvestades, et EKP peamine eesmärk on säilitada hindade stabiilsus, mis on määratletud kui sümmeetriline 2 % suurune inflatsioon keskpikas perspektiivis;

H. arvestades, et ilma et see piiraks peamist eesmärki säilitada hindade stabiilsus, peaks EKP toetama ELi üldist majanduspoliitikat, selleks et aidata kaasa ELi eesmärkide saavutamisele, nagu on sätestatud ELi lepingu artiklis 3;

I. arvestades, et ELi toimimise lepingu artiklis 123 ning Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artiklis 21 keelatakse valitsuste rahastamine;

J. arvestades, et EKP-l on aruandekohustus Euroopa Parlamendi kui ELi kodanikke esindava institutsiooni ees;

Üldine ülevaade

1. tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artiklis 127 on sätestatud, et „Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) esmane eesmärk on säilitada hindade stabiilsus. Ilma et see piiraks eesmärki säilitada hindade stabiilsus, toetab EKPS liidu üldist majanduspoliitikat, selleks et kaasa aidata liidu eesmärkide saavutamisele, nagu need on esitatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3. EKPS toimib kooskõlas vabal konkurentsil põhineva avatud turumajanduse põhimõttega, soodustades ressursside tõhusat jaotumist ning järgides artiklis 119 esitatud põhimõtteid“;

2. kordab EKP põhikirjajärgset sõltumatust, nagu on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 130, ning rõhutab lisaks, et seda sõltumatust peaks alati täiendama vastav aruandekohustuse tase;

3. on mures selle pärast, et kui EKP ei suuda õigeaegselt viia inflatsiooni sihttasemeni, suurendades samal ajal rahastamiskulusid euroalal, eelkõige kodanike ja ettevõtete jaoks, võib EKP kaotada oma usaldusväärsuse;

4. on sügavalt mures püsivalt kõrgete inflatsioonimäärade, eriti alusinflatsiooni määrade pärast ning nende kahjuliku mõju pärast konkurentsivõimele, investeeringutele, töökohtade loomisele ja tarbijate ostujõule, mis mõjutab eelkõige neid, kellel on fikseeritud või piiratud sissetulek; kutsub EKPd üles võtma kõik vajalikud meetmed inflatsioonimäära vähendamiseks kooskõlas oma volitustega; tuletab meelde, et selline olukord põhjustab majanduslikku ebakindlust ja suurendab kodanike elukallidust; rõhutab, et see võib viia inflatsioooniootuste suurenemiseni, mis säilitab hinnatõusude tsükli ja õõnestab majanduslikku stabiilsust; märgib, et kvantitatiivsed inflatsioonieesmärgid tuleb saavutada keskpika perioodi jooksul; kutsub EKPd üles andma rohkem teavet neutraalse intressimäära jälgimise ja kehtestamise kohta;

([3]) Euroopa Komisjon (2021). COVID-19-järgne ELi majandus: tagajärjed majanduse juhtimisele.

5. võtab teadmiseks võla, valitsemissektori eelarvepuudujäägi ja avaliku sektori investeeringute erinevad tasemed liikmesriikides ning sellega kaasnevad võimalikud riskid ja probleemid majandusliku stabiilsuse, investorite usalduse, majanduskasvu ja pikaajalise heaolu seisukohast; peab kahetsusväärseks, et konkurentsivõime ja avaliku sektori investeeringute reformimiseks astuti ebapiisavaid samme, samal ajal kui intressimäärad olid madalad; rõhutab oma erilist muret laenuvahenditega rahastamise kulude suurenemise pärast, eriti riigivõlakohustuse puhul, mis on tingitud intressimäärade tõusust; tuletab meelde, et valitsemissektori eelarvepuudujäägi ja võlataseme vastutustundlik käsitlemine on otsustava tähtsusega, et vältida praeguse inflatsiooniga seotud riske, et säilitada stabiilne majandus ja kestlik majanduskasv; nõuab tungivalt ELi majanduse juhtimise normide läbivaatamist käsitlevate komisjoni seadusandlike ettepanekute kiiret tulemust; väljendab sellega seoses EKP arvamuse üle heameelt; juhib tähelepanu sellele, et ekspansiivne eelarvepoliitika võib olla vastuolus EKP rahapoliitika karmistamise poliitikaga;

6. mõistab hukka Venemaa provotseerimata sissetungi ja jätkuva agressiooni Ukraina vastu ning sellega kaasnevad jätkuvad negatiivsed pakkumise poolelt tulevad šokid; on mures selle püsivate, ettearvamatute ja tõsiste tagajärgede pärast Euroopa majandusele ja ühiskonnale, eelkõige kõige ebasoodsamas olukorras olevatele rühmadele, nagu väiksema sissetulekuga leibkonnad ja väikese ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd); väljendab sellega seoses heameelt kava „REPowerEU“ lisamise üle taaste- ja vastupidavuskavadesse, et vähendada energiasõltuvust Venemaast, toetada strateegilist autonoomiat ja lahendada pakkumise poolelt tulevaid šokke;

7. rõhutab, et ohud Euroopa konkurentsivõimele ja euro rahvusvahelisele rollile ei tulene mitte ainult kõrgest inflatsioonitasemest, käimasolevast sõjast Ukrainas ning valitsemissektori võla kõrgest ja erinevast tasemest liikmesriikides, vaid ka euroala institutsioonilisest ülesehitusest, reguleerimise üha koormavamatest kuludest, maailmakaubanduse kasvavast killustatusest ja riikide protektsionistliku poliitika eelseisvast toetuste võidujooksust; kutsub EKPd üles kaaluma euro rahvusvahelise rolli tugevdamist, et suurendada selle atraktiivsust reservvaluutana;

8. kordab president Lagarde'i hoiatust, et eelarvetoetus peaks olema ajutine, sihipärane ja kohandatud ega tohiks takistada rahapoliitika ülesannet; kutsub liikmesriike üles viima oma eelarvepoliitika kooskõlla EKP rahapoliitika üldeesmärgiga; tuletab meelde, et majandus- ja rahaliit nõuab liikmesriikides tugevat eelarvepoliitikat, et oleks võimalik reageerida välistele šokkidele; nõuab, et eelarvemeetmed keskenduksid tootlikele investeeringutele ja reformidele; juhib tähelepanu sellele, et valitsused ja komisjon saavad kodanikke ja tööstust toetada mitte ainult fiskaalmeetmete, vaid ka majanduskasvu soodustavate ja sotsiaalselt tasakaalustatud reformide ning avaliku ja erasektori investeeringute kaudu taristusse; märgib siiski, et euroala struktuur põhineb endiselt rahapoliitilisel domineerimisel; märgib, et inflatsiooni kõrge tase nõuab kõigilt ELi institutsioonidelt ja riiklikelt ametiasutustelt tugevat pühendumist, et tegeleda inflatsioonikriisi majanduslike ja sotsiaalsete tagajärgedega;

9. märgib, et EKP rahapoliitika suhtes, mille eesmärk on täita EKP esmaseid volitusi, rakendatakse proportsionaalsuse hindamist; märgib, et proportsionaalsuse hindamisel võetakse arvesse rahapoliitiliste meetmete mõju majandusele ja majanduspoliitikale laiemalt; rõhutab, et kui EKP seisab silmitsi erinevate poliitikavalikutega, mis võrdsel määral soodustavad hinnastabiilsust, valib EKP need, mis kõige paremini toetavad ELi üldist majanduspoliitikat;

10. väljendab heameelt selle üle, et EKP toetab pikaajaliselt majandus- ja rahaliidu, pangandusliidu ja kapitaliturgude liidu põhjalikult läbimõeldud väljakujundamist; tuletab meelde, et see aitaks kaasa riskide suuremale levikule rahaliidu sees ja finantsstabiilsuse suurendamisele ning ELi majanduslikule ja sotsiaalsele taastumisele, pangalaenudest sõltuvuse vähendamisele ning konkurentsile Aasia ja Ameerika turgudega; tuletab meelde, et pangandusliidu ja kapitaliturgude liidu lõpuleviimiseks on vaja selget poliitilist tahet; võtab teadmiseks EKP toetuse täiemahulise Euroopa hoiusekindlustusskeemi loomisele; tunnistab, et riskide jagamine ja riskide vähendamine on omavahel seotud ning et krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemidel on keskne roll liikmeks olevate asutuste kaitsmisel ja stabiliseerimisel; kutsub EKPd üles jälgima viivislaenudega seotud olukorda;

11. rõhutab, et ELi majanduses, majanduslikus ja sotsiaalses lähenemises ning tööhõives on väga tähtis osa VKEdel; on eriti mures mõju pärast, mida COVID-19 pandeemia ja Venemaa agressioonisõda Ukrainas avaldavad VKEdele; kordab vajadust kõrvaldada ELis piiriüleste investeeringute bürokraatlikud tõkked, leevendada VKEde maksukoormust võrreldes suurte äriühingutega, lihtsustada õigusraamistikke kapitali ligimeelitamiseks, ergutada VKEde sisenemist finantsturgudele ja edendada kodanike finantskirjaoskust, et suurendada teadlikkust investeeringute eelistest;

Rahapoliitika

12. märgib, et koguinflatsioon on langenud 8,4 %-lt 2022. aastal 5,2 %-le 2023. aastal, mis on peamiselt tingitud madalamatest energiahindadest ja tarne kitsaskohtade leevendamisest; märgib siiski, et inflatsioon on endiselt kõrgem kui eesmärgiks seatud 2 %; võtab teadmiseks EKP prognoosi, et 2025. aastal on see 2,1 %; on mures teisese mõju pärast, ettevõtete ja kodumajapidamiste inflatsioooniootuste vähenemise pärast ning palkade ja hindade arenguvõimaluste pärast, kui inflatsioooniootused ja seega palgad kasvavad üldiselt, ning vajaduse pärast võtta arvesse selle mõju majanduskasvule ja tööhõivele;

13. märgib, et kõrge inflatsioonitase mõjutab ebaproportsionaalselt väiksema sissetulekuga leibkondi, kes kulutavad suurema osa oma eelarvest vajadustele; rõhutab, et seetõttu on ka sotsiaalse ühtekuuluvuse säilitamiseks oluline viia inflatsioon tagasi sihttasemeni;

14. väljendab muret alusinflatsiooni püsivalt kõrge määra pärast, kuigi see on nüüdseks mitu kuud aeglustunud; märgib, et inflatsioon hakkas algselt tõusma tarneraskuste tõttu; mõistab, et palgakasv eeldatavasti suureneb, mis on tingitud inflatsiooni kompenseerimisest ja pingelisest tööturust;

15. juhib tähelepanu sellele, et inflatsioon hakkas pakkumise kitsaskohtade tõttu sihttaset ületama juba 2021. aasta juulis, seega isegi enne Venemaa täieulatuslikku provotseerimata ja ebaseaduslikku agressiooni Ukrainas, mis süvendas inflatsioonisurvet; märgib siiski asjaolu, et EKP alustas inflatsiooniga tegelemist alles 2022. aasta juunis, kuigi COVID-19 kriis näitas, et EKP suudab õigeaegselt tegutseda; märgib, et teised keskpangad tegutsesid kiiremini; märgib, et EKP peaks tegutsema kiiresti, täites oma volitusi, et kõik nende otsused põhineksid majandus- ja finantsnäitajatel; on seisukohal, et kiirem reageerimine oleks võinud avaldada varasemat mõju hinnadünaamikale, vältides sellega 2022. aasta oktoobris saavutatud 10,6 %-list tipptaset;

16. kutsub EKPd üles jätkama inflatsiooni pakkumist/nõudlust käsitleva kokkuleppe analüüsimist;

17. toetab täielikult president Lagarde'i avaldust, mille kohaselt võideldakse inflatsiooni vastu nii kaua kui vaja, rõhutades, et rahapoliitika normaliseerumist on võimalik saavutada eelarve-, raha- ja struktuuripoliitika kombineerimisega; kiidab president Lagarde'i üleskutset, mille kohaselt tuleb jääda tagasihoidlikuks ja EKP mudeleid korrapäraselt ajakohastada; kutsub siiski EKPd üles põhjalikult läbi vaatama ja parandama oma mudeleid ja nende rolli poliitikakujundamises, võttes arvesse mudelite viimaste aastate tulemusi, et kohandada neid uute majandussuundumustega ja ELi ja ülemaailmsetel finantsturgudel valitsevate suundumustega, võttes samal ajal arvesse käimasolevatest ja varasematest kriisidest saadud kogemusi ning rahapoliitika kujundamisega seotud probleeme;

18. tuletab meelde, et hinnastabiilsust ei ole kaugeltki saavutatud; märgib, et keskpikas perspektiivis on sümmeetriline inflatsiooni sihttase 2 %; märgib, et inflatsioon on viimase 10 aasta jooksul olnud sellest sihttasemest tunduvalt madalam või oluliselt kõrgem; võtab samuti teadmiseks, et inflatsioon on langustrendis, lähenedes EKP keskpika perioodi eesmärgile;

19. kutsub EKPd üles paremini määratlema mõiste „keskpikk perspektiiv" tähendust ja uurima hinnastabiilsusele kvalitatiivsemat lähenemisviisi, säilitades piisavalt ruumi, et saada kasu hinnastabiilsusest, pakkudes samal ajal piisavalt võimalusi deflatsiooniohu vähendamiseks;

20. toetab EKP otsust vähendada oma varaostukavasid, pidades silmas liigset likviidsust turul; märgib siiski, et EKP kavatseb pandeemia majandusmõjude ohjeldamise erakorralise varaostukava raames ostetud aegumistähtajani jõudnud väärtpaberite põhimakseid reinvesteerida vähemalt 2024. aasta lõpuni; võtab teadmiseks EKP teadaande äriühingu võlakirjades sisalduvate CO_2 heite vähendamise kohta, kuigi reinvesteeringute puudumisel kaotab kallutamine tulemuslikkuse; rõhutab tagatiste kvaliteedi tähtsust;

21. märgib, et turuneutraalsuse mõiste on seotud vabal konkurentsil põhineva avatud turumajanduse põhimõttega; kutsub EKPd tema sõltumatust austades üles tegelema turutõrgetega ja tagama ressursside tõhusa jaotumise pikas perspektiivis, jäädes samal ajal võimalikult apoliitiliseks ning pidades mitmel juhul kinni turuneutraalsusest; rõhutab, et selliseid otsuseid ei tohi teha EKP peamise eesmärgi saavutamise arvelt;

22. tunnistab vajadust avaliku ja erasektori investeeringute järele pärast aastakümneid kestnud alainvesteerimist, et vähendada pakkumise poole inflatsioonidünaamikat ja parandada kestliku kasvu potentsiaali;

23. rõhutab, et EKP hinnastabiilsuse volituste täitmiseks on hädavajalik rahapoliitika ühtlane ülekandumine; rõhutab, et ülemäärased erinevused riigivõlakirjade intressimäärades seavad laenutingimused vastuollu rahapoliitika ühtse ülekandumisega ja muudavad valitsemissektori võla vähendamise äärmiselt keeruliseks; märgib selles kontekstis rahuloluga, et kasutusele on võetud ülekandekaitsevahend, millest toetatakse rahapoliitika tulemuslikku ülekandumist kogu euroalal;

Teisene volitus

24. tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 127 kohaselt peab EKP toetama liidu üldist majanduspoliitikat, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3, mis kuulub tema pädevusse, niivõrd kui see ei kahjusta hindade stabiilsuse eesmärki; juhib tähelepanu sellele, et EKP eesmärkide seas valitseb selge hierarhia; tuletab meelde, et rohe- ja digiüleminek on üks ELi ühistest prioriteetidest;

25. väljendab sügavat muret hiljutiste meediateadete pärast, mille kohaselt on poliitika keskkonnahoidlikumaks muutmine olnud EKPs poliitiliselt kallutatud; tuletab meelde, et institutsiooni usaldusväärsuse ja üldsuse toetuse seisukohalt on ülimalt oluline, et EKP keskenduks kindlalt hindade stabiilsuse säilitamise ülesandele; märgib pluralismi tähtsust EKP institutsioonilise kultuuri jaoks; kutsub EKPd üles uurima kõiki ideoloogilise kallutatuse kahtlusi ja nendega kiiresti tegelema;

26. tuletab EKP-le meelde, et ta pühendaks oma aastaaruandes eraldi peatüki selgitamisele, kuidas ta on tõlgendanud oma teiseseid eesmärke ja nendega tegelenud ning selle võimalikku mõju esmasele volitusele;

27. märgib, et EKP kui ELi institutsioon, kes tegutseb oma volituste piires, on seotud Pariisi kokkuleppest tulenevate ELi kohustustega; julgustab EKPd jätkuvalt hindama, mil määral kliimamuutused võivad mõjutada tema võimet säilitada hinnastabiilsus;

28. väljendab heameelt EKP teadaande üle eurosüsteemi riskihindamisvahendite ja -suutlikkuse edasise täiustamise kohta, et kliima- ja keskkonnariske paremini arvesse võtta, eelkõige seetõttu, et kliimamuutused ja äärmuslikud ilmastikunähtused võivad suurendada hinnavolatiilsust, eriti põllumajandus- ja toiduainesektoris; kutsub EKPd üles jätkama tööd kliimariskide stressitestidega, mis on välja töötatud selleks, et hinnata pankade ja ettevõtete vastupanuvõimet kliimamuutustega seotud üleminekuriskile;

29. märgib EKP tegevuskava ja selle üksikasjaliku kliimamuutuste vastaste meetmete tegevuskava, millega lisatakse kliimamuutustega seotud kaalutlused EKP poliitikaraamistikku ja mudelitesse; märgib, et kliimaalane tegevuskava ei hõlma sihtotstarbelisi pikemaajalisi keskkonnahoidlikke refinantseerimisoperatsioone ega sarnaseid vahendeid;

30. rõhutab Euroopa sotsiaalõiguste samba tähtsust sotsiaal-majandusliku lähenemise jaoks; märgib, et need eesmärgid on kõige paremini saavutatavad siis, kui sotsiaalne turumajandus toimib prognoositavatel hinnatasemetel põhinevas stabiilses makromajanduslikus keskkonnas;

Muud asjaolud

31. pöörab tähelepanu TARGET2 saldode pidevale erinevusele EKPSis; kardab, et see võib tulevikus põhjustada konflikte; märgib, et nende erinevuste tõlgendamine on vaidlusalune küsimus;

32. väljendab heameelt selle üle, et EKP pöörab tähelepanu küberrünnete ohtudele; julgustab EKPd seda teadlikkust säilitama, eriti arvestades praegust geopoliitilist konteksti; nõuab, et EKP ei leevendaks oma järelevalvet uut liiki digitaalsete varade, näiteks krüptovarade, nimelt krüptovaluutade ja nendega seotud küberturvalisuse, rahapesu, maksupettuste, terrorismi rahastamise ja muu krüptovara anonüümsusega seotud kuritegevuse arendamise üle; kutsub sellega seoses EKPd üles jätkama oma pühendumist oma digitaristu vastupanuvõimele;

33. võtab teadmiseks EKP edusammud digieuroprojekti elluviimisel ja väljendab heameelt arutelu üle, mida Euroopa Parlamendiga selle üle peetakse; kordab, et selleks, et EL oleks maksesektoris digiülemineku esirinnas, peab digitaalne euro austama konkurentsi pangandus- ja digimaksete valdkonnas; rõhutab, et digitaalne euro ei tohi asendada sularaha maksevahendina, peab austama kodanike ja ettevõtjate eraelu puutumatust ega tohi ohustada finantsstabiilsust; on seisukohal, et digitaalne euro saab edukaks ainult siis, kui see pakub käegakatsutavat lisaväärtust, millest Euroopa kodanikke selgelt teavitatakse; tuletab meelde, et digitaalse euro kasutuselevõtt sõltub Euroopa Parlamendi ja nõukogu kui kaasseadusandjate otsusest;

34. jagab EKP muret varipangandussektori kasvu ja sellega finantsstabiilsusele kaasneda võivate riskide pärast; rõhutab vajadust pangandusväliste finantsvahendajate asjakohase reguleerimise järele, mis võimaldaks sektoril konkureerida pangandussektoriga võrdsetel alustel;

35. väljendab heameelt Basel III raamistiku üle, kuna sellega tugevdatakse pangandussektori vastupanuvõimet; hoiatab nõuete rikkumise ohu eest; kordab sellega seoses EKP muret; rõhutab, et pangajärelevalve peaks olema riskipõhine; rõhutab võrdsete võimaluste ja Euroopa pankade konkurentsivõime tähtsust rahvusvahelisel tasandil;

36. märgib, et EKP kohandab oma süsteeme tehnoloogia arenguga, nagu tehisintellekti integreerimine oma andmetöötlus- ja analüüsimudelitesse, et aidata parandada rahapoliitilist analüüsi ja otsuste tegemist; rõhutab, et kõik need arengud peaksid alati toimuma ohutusparameetrite piires, et vältida tegevusriske;

Aruandekohustus

37. väljendab heameelt EKP ja Euroopa Parlamendi praeguste aruandlustavade kirjaliku vormistamise üle; tunnustab EKP avatust ja kättesaadavust Euroopa Parlamendile; kutsub EKPd ja Euroopa Parlamenti üles kasutama täielikult ära aruandekohustuse ja läbipaistvuse korda ning võimaluse korral seda veelgi tõhustama, ilma et see piiraks EKP sõltumatust;

38. soovitab EKP-l luua oma poliitiliste otsuste järelhindamiseks asutusesisene büroo, rikkumata seejuures EKP sõltumatust;

39. väljendab heameelt EKP sisulise ja üksikasjaliku tagasiside üle seoses Euroopa Parlamendi resolutsiooniga EKP 2021. aasta aruande kohta; kutsub EKPd üles jätkama aruandekohustuse ja läbipaistvuse täitmist ja avaldama ka edaspidi igal aastal kirjalikku tagasisidet Euroopa Parlamendi resolutsioonidele EKP aastaaruannete kohta;

40. märgib, et EKP juhatuse ja nõukogu liikmetest ainult kaks on naised; kutsub euroala liikmesriike üles kaasama soolise võrdõiguslikkuse põhimõtte oma ametisse nimetamise protsessidesse ja tagama kõigile sugupooltele võrdsed võimalused oma riigi keskpanga presidendi ametikohale pürgimiseks;

41. märgib, et värskeim kättesaadav statistika soolise tasakaalustamatuse kohta EKP organisatsioonilises struktuuris näitab, et naiste osakaal kõigil EKP juhtivatel ametikohtadel on suurenenud; kutsub EKPd üles jätkama oma tööd, et tugevdada oma organisatsioonis kõigi sugupoolte võrdseid võimalusi;

42. väljendab heameelt EKP uue kommunikatsioonipoliitika üle, mis hõlmab kättesaadavamaid viise, kuidas selgitada ja tutvustada EKP poliitilisi otsuseid kodanikele ja sidusrühmadele, ning kutsub EKPd üles veelgi tõhustama oma teabevahetust keskpanga poliitika eesmärkide ja kriisidele reageerimise kohta;

43. võtab teadmiseks järelevalvenõukogu uue esimehe hiljutise ametisse nimetamise ja tuletab EKP-le meelde, et ta võtaks tulevastes ametisse nimetamise menetlustes paremini arvesse ja austaks Euroopa Parlamendi eelisõigusi, eelkõige seoses ühtse järelevalvemehhanismiga;

44. rõhutab EKP eetikaraamistiku ja tegevusjuhendi tähtsust, kuna need tagavad EKP usaldusväärsuse ning on aluseks üldsuse usaldusele ja lõppkokkuvõttes EKP usaldusväärsusele; märgib, et see raamistik juhendab EKP töötajaid ja kõrgetasemelisi ametnikke lobistidega tegelemisel; kutsub EKPd üles seda raamistikku korrapäraselt uuesti läbi vaatama;

45. kutsub EKPd üles alustama dialoogi riikide parlamentidega, austades samal ajal rangelt oma poliitilist sõltumatust; on veendunud, et see tugevdaks EKP legitiimsust ja poliitikat;

46. kutsub EKPd üles viima oma rikkumisest teatamise siseraamistiku kooskõlla ELi rikkumisest teatajate direktiiviga;

°
° °

47. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Euroopa Keskpangale.